

גן

גלעד זהר

נפל כ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973)
בן 24 בנופלו

חיל שריון

גלעד, בן צביה ויצחק, נולד ביום י"ג באב תש"ט (8.7.1949) בקיבוץ חצור. למד בבית-הספר היסודי ובבית-הספר התיכון בקיבוץ. היה תלמיד שקדן וחרוץ וזכה לציונים מעולים בכל מקצועות הלימודים. לדברי מחנכיו היה נער חברותי, שקט וממושם וגילה גישה רצינית לחיים. חבריו מציינים כי קרנה ממנו אהבת חיים ואדם ותמיד היה נכון לסייע לזולת בעצה או במעשה. מגיל צעיר התעניין במוסיקה. למד לנגן במפוחית פה, בחלילית ובאקורדיון ולאחר מכן השתלם בנגינה על אורגן חשמלי ופסנתר. גלעד היה חבר בתנועת "השומר הצעיר" וכשנה לפני גיוסו לצה"ל עסק בהדרכת נוער בקן התנועה באשדוד.

גלעד גויס לצה"ל בראשית יולי 1968 והוצב לחיל השריון. לאחר הטירונות השתלם בקורס מפקדי כיתות ובקורס צניחה. כיוון שהרגיש כי בכוחו לתרום יותר לצה"ל ביקש להישלח לקורס קצינים. גלעד עבר את המבדקים בציונים טובים וסיים את הקורס בהצלחה. הוא מונה לקצין מבצעים של יחידת שריון ולאחר מכן שימש בתפקיד מפקד מחלקה. היה חייל ומפקד מעולה. מפקדיו מציינים כי היה אחראי ומסור לתפקידו ושימש דוגמה לחבריו ליחידה ולפקודיו במזג הטוב, בסבילותו ובדייקנותו במילוי ההוראות שהוטלו עליו. גלעד היה מסור ודואג לחייליו. לא הקפיד על גינוני משמעת אך דרש ביצוע מלא של הוראותיו. במהלך השירות בצה"ל השתדל שלא להדאיג את הוריו. הרבה לבקר בבית ולא סיפר על השגיו, מתוך צניעות. מעולם לא התלונן על קשיים ואף נהג לחזור ולציין כי הוא אוהב את החיים במסגרת הצבא.

באמצע שנת 1971 השתחרר גלעד מצה"ל וחזר לקבוצו. עבד שנתיים במשק ולאחר מכן החל ללמוד באקדמיה למוסיקה ברמת אביב. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים הצטרף לאנשי יחידתו ולחם באזור רמת הגולן. ביום כ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973), בצאתו לחלץ טנק תועה, נקלע להפגזה ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקיבוץ חצור.

הוריו הוציאו לאור חוברת לזכרו ובה דברי חברים לדמותו ומכתבים ששלח מן הצבא.